

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

§. 4. De Professione Religiosa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)

2do. Per irritationem, quâ subtrahitur materia & libertas illius, qui vovit. Irritare votum pertinet ad illum, cui voventis subjecta voluntas, quod appliciter esse potest: imprimis ita, ut absolute nihil independenter à voluntate alterius vovere vel promittere valeat, & sic voluntates Religiosorum à suo Prælo dependant, qui proinde omnia illorum vota, excepto strictiorem Ordinem ingrediendi voto, irritandi habet facultatem. Deinde ita, ut voluntas voventis voluntati alterius subjecta sit, ut nihil in præjudicium vovere possit, ita dependet voluntas filii à parentibus, uxoris à marito, ut constat *ex can. puella. 2. caus. 20. q. 2. can. manifestum. 9. can. noluit. 26. caus. 33. q. 5.*

3tio. Per commutationem, quâ materia voti in aliam, ut peregrinatio in jejunium, commutatur. Vota commutandi potestas ordinariè Episcopis, & Episcopalem jurisdictionem habentibus competit. *cap. de peregrinationis. 1. de voto.* Extraordinariè etiam aliis, ut tempore Jubilæi, Confessariis competere potest. Ad licitam commutationem requiritur causa justa, vel necessitatis, ut

si votum implendi difficultas, vel utilitatis, ut si voto ligatus opus utilius præstare velit, & quidem si opus, in quod commutatio fieri petitur, evidenter melius DEO quæ gratius sit, nequidem Superioris auctoritas requiritur; quia promissum non infringit, qui in melius illud commutat. *cap. pervenit. 3. de jurejur.* Sic omnia vota etiam summo Pontifici reservata in melius DEO quæ gratius obsequium commutantur, & omninò extinguuntur. *S. Thom. 2. 2. q. 88. a. 12. ad 1.* Concordat *cap. Scriptura. de voto.*

4to. Per dispensationem, quæ est quædam obligationis DEO per votum libere factum quælitæ remissio. In voto simplici Episcopi ordinariè dispensare possunt. *cap. 1. de voto.* Excipiuntur quinque vota summo Pontifici reservata: 1. votum castitatis perpetuæ, 2. votum ingrediendi Religionem, & tria vota peregrinationis: ad limina Apostolorum, ad S. Jacobum in Hispania, & ad Terram Sanctam, quod votum ultramarinum vocatur. *cap. magna. 7. cap. postulasti. 11. de voto Extrav. etsi Dominici. 5. de penitent. & remiss. inter com.*

I. Quartus.

D E

Professione Religiosa.

Quæres primo. Quid est Religiosa Professio?

ꝑ. Est voluntaria sui ipsius traditio in Religionem approbata, cum emissionem trium votorum castitatis, paupertatis,

& obedientiæ à legitimo Superiore acceptata.

Quæres secundo. Quotuplex est Professio?

ꝑ. Professio Religiosa Statim constituta

tuens duplex est: Tacita & expressa. Expressa est, quæ fit verbis, scripturâ vel nutibus consensum declarantibus; cum enim Professio mutuus sit contractus, sufficit, quod in ea consensus quomodocumque exprimitur, nisi in Religione per particularia statuta expressa verba requirantur. Tacita est, quando non verbis, vel formalibus, vel æquivalentibus, sed facto quodam mens Religionis promissæ declaratur.

Quæres tertio. Quibus modis tacita fit Professio?

1°. De jure antiquo tribus potissimum modis Professio tacita fiebat. Modus 1^{mus}. Si post probationis annum quis habitum Professorum proprium gessit, de quo in *cap. ad nostram. 8. de Regular. cap. constitutionem. 3. eod. in 6.*

2us. Si quis suscepto habitu Religionis actus Professorum proprios exercuit, ut si Novitius inter Professos vocem habuit in Capitulo. De quo in *cap. Vidua. 4. de Regular.*

3^{ius}. Si nulla in Novitiorum & Professorum habitu est distinctio, & quis anno continuo habitum Religionis detulit, censetur esse professus. *Clement. 2. de Regular.* Hæc de jure antiquo. Post *Concil. Trident.* per quod Professio tacita limitata, non abrogata est, quatuor conditiones ad eandem requiruntur: 1ma. Ut actus, per quos tacita fit Professio, fiant autoritate & consensu, tacito vel expresso illius, cujus ad Religionem est admittere. 2da. Ute a, per quæ Professio tacita inducitur, scienter fiant & spontaneè. 3^{ia}. Ut iis actibus utens verè profiteri intendat. 4ta. Ut sit 16.

R. D. Schnorrenberg Instit. Jur. Can.

annorum, & integrum probationis annum compleverit.

Quæres quarto. Quis profiteri potest?

1°. Omnes à jure non prohibiti. Prohibentur autem 1mo. Mente alieni. *cap. sicut tenor. 15. de Regular.* Professio enim plenam & deliberatam exigit voluntatem.

2do. Constituti infra 16. ætatis annum, ante quem Professio nulla est, nullamque, ne quidem voti simplicis obligationem inducit. *Trident. Sess. 25. de Regular. cap. 15.*

3^{io}. Vir in monasterio mulierum, & contra profiteri non possunt; Superior enim Professionem acceptans nec vult, nec potest alterius sexûs acceptare personam. Unde mulier in monasterio viro- rum habitu ementito professâ, vi Professionis ad aliud sui sexûs monasterium ingrediendum non teneretur, cum simpliciter nulla fuerit Professio.

4to. Servi, debitis obligati &c. de quibus supra, ubi de Religionis ingressu.

Quæres quinto. An Conjugati ad Professionem admitti possint?

1°. Affirmativè. Et quidem post matrimonium ratum, id est, per verba de præsentis inter fideles celebratum, actu matrimoniali non secuto, absolutè & simpliciter, post matrimonium consummatum sub certis conditionibus.

Quæres sexto. Qualiter conjugatus post matrimonium ratum profiteri potest?

1°. Sponsus vel sponsa de præsentis ante consummatum matrimonium alterâ parte non requisitâ, vel etiam invitâ Religionem libere ingredi potest.

E e

Con-

Constat ex cap. ex publico. 7. de convers. conjugat. Ratio est; quia per matrimonium ratum quædam spiritualis conjunctio, & spirituale tantum vinculum inducitur, cui subest conditio resolutive: nisi statum perfectiorem elegero, & in illo spiritualiter vel civiliter, ut fit per Professionem solennem, mortuus fuero, ideoque per Religionis ingressum alteri parti nulla fit injuria.

2do. Ne sub prætextu hujus privilegii unus ex sponsis alterum eludat, ac matrimonium consummare injustè detrectet, sponsus post contractum matrimonium ratum bimestre datur, intra quod deliberare valent, an Religionem ingredi, an matrimonium consummare velint. Toto illo bimestri conjux licitè debitum negat, & matrimonii consummationem recusat, illo transacto, nisi statim Religionem ingrediatur, à judice ad consummandum matrimonium compelli potest. Ut communiter tradunt DD. in cit. cap. ex publico. Tempus illud bimestre ad deliberandum de Religione ingredienda datum, est arbitrarium, ita, ut à judice restringi, vel abbreviari, aut etiam justa de causa prorogari valeat. Gloss. in cit. cap. ex publico. verb. infra duorum.

3tio. Conjugi ante consummationem matrimonii sive intra, sive post bimestre Religionem ingredienti ad probationem integer datur annus; cum enim jus sponsus de præsentì Religionem ingrediendi concedat facultatem, hoc ipso etiam concedit annum probationis ad Professionem necessariò prærequisitam; cui non obstat, quòd alteri conjugi in sæ-

culo remanenti tanto tempore se continere grave sit; ab eo enim non fit injuria, qui jure suo utitur, imò si sponsa duodennis esset, & Religionem ingrederetur, sponsus per quatuor annos expectare teneretur, donec sponsa annum 16. assecuta profiteretur, cum ante illam ætatem à Trident. Professio irritetur.

4to. Expleto probationis anno & Professione subsecutâ, matrimonium ratum dissolvitur, ita, ut conjux in sæculo manens ad aliud matrimonium transire valeat. Can. de sponsatam. 27. caus. 27. q. 2. cap. verum. 2. cap. ex parte. 14. de convers. conjugat. Trident. Sess. 24. de Sacram. matrim. can. 6. An hæc dissolutio naturæ vel Ecclesiæ fiat jure, disputant Theologi; ad minus est ex jure antiquissimo à temporibus Apostolorum introducto. Ratio differentiæ inter matrimonium ratum & consummatum quoad dissolutionem per Professionem Religiosam hæc est: quòd matrimonium ratum consensu mutuo contractum significet conjunctionem Christi cum Ecclesia vel anima fidelis per dilectionem charitatis, quæ non tam firma, quin per peccatum mortale sit dissolubilis; at matrimonium consummatum repræsentat conjunctionem Christi cum Ecclesia per carnis assumptionem vel unionem hypostaticam, quæ perpetua est & nunquam dissolvenda, ideo matrimonium fidelium consummatum nullo casu quoad vinculum solvitur, matrimonium ratum per Religiosam Professionem dissolvitur; sola autem Professio solemnìs trium votorum hunc effectum habet, unde nec votum simplex castitatis, juxta cit. cap. ex parte. Nec
vota

vota Scholasticorum in Societate JESU, nec vota Coadjutorum formatorum in eadem, cum non solemnia, sed simplicia tantum sint vota, matrimonium ratum dirimunt contractum, quamvis irritent contrahendum. Econtra Professio in ordine etiam militari, ubi solemnia vota emittuntur, matrimonium ratum dissolvit.

Quæres *septimo*. Qualiter conjugatus post matrimonium consummatum profiteri potest?

R. Postquam matrimonium per carnalem copulam est consummatum, ut unus ex conjugibus Religionem ingredi valeat, requiruntur sequentia:

1mo. Consensus alterius partis, & quidem expressus *Can. sunt, qui dicunt. 19. caus. 27. q. 2.* Nec sufficit tacitus, qui ex scientia, taciturnitate ac dissimulatione præsumitur. Ratio est: quia conjux dominium corporis sui non habet, ideo illud invito altero conjuge in Religionem transferre nequit: ac ita Professio altero conjuge ignorante facta nulla est. *Cap. quidam. 3. cap. placet. 12. de convers. conjugat.*

2do. Præter alterius partis consensum requiritur, ut conjux in Sæculo manens, si juvenis, aut non extra periculum incontinentiæ constituta sit, ipsa etiam Religionem ingrediatur. *Can. Agathosa. 21. caus. 27. q. 2. cap. 1. cap. cum sis. 4. uxoratus. 8. cap. ad Apostolicam. 13. de convers. conjugat.* Ratio est: quia postquam copulatione viri & mulieris unum corpus efficitur, ex parte converti, & ex parte in Sæculo remanere nequit: ideo non sufficit, quod conjux juvenis, ad ibi

commorandum, ingrediatur, sed insuper habitum suscipere, & Professionem suo tempore emittere tenetur, ut colligitur ex *locis cit.* Si verò conjux in Sæculo manens senex, aut talis conditionis existat, ut de ejus incontinentia nulla sit suspicio, sufficit, ut perpetuum continentiae votum coram Episcopo faciat. *Cap. significavit. 18. de convers. conjugat.* Hæc tamen ad valorem Professionis non requiruntur, sed tantum ut licite fiat; multa enim fieri prohibentur, quæ si facta fuerint, roboris obtinent firmitatem. *Cap. ad Apostolicam. 16. de Regular. Gloss. in cit. cap. uxoratus. verb. nullatenus.*

3^{io}. Requiritur, ut Professio uxorati cum licentia & autoritate Episcopi fiat. *Can. si vir. 33. caus. 27. q. 2.* Quæ licentia similiter non ad valorem, sed ut ingressus licitus sit, est necessaria. Colligitur ex *cap. 1. de convers. conjugat.*

Quæres *octavo*. Quando conjux manens in Sæculo aliam conjugem ex monasterio revocare potest?

R. 1mo. Conjux aliam conjugem sine licentia sua professam repetere & revocare potest. *Cap. quidam. 3. cap. placet. 12. de convers. conjugat.* Imò licet ambo de communi consensu continentiam vovissent, quia nec tunc unum sine alterius consensu Religionem ingredi vel profiteri licitum foret.

2do. Conjux sine alterius licentia professus cognita Professionis nullitate exire potest, tamen si alter conjux eum non reperat. Colligitur ex *can. notificasti. 2. can. una sola. 6. caus. 33. q. 5. junct. gloss. verb. corrigenda.* Verè enim irrita est Professio.

E e 2

3^{io}.

310. Si conjux sine licentia alterius compartis professus, & compars post ejus Professionem sine licentia emissam Religionem quoque ingrediatur, primò professus secundò professum ad Sæculum revocare potest, quia Professio secunda etiam invalida fuit, nec delictum prius, quod absque licentia conjugis profitendo commisit, alteri conjugi jus ad perpetuum divortium tribuit, nec Professio à primo emissà per sublequentem conjugis consensum ratificatur, cum Professio ab initio irrita sine nova ratificatione tractu temporis non convalescat.

40. Qui professus altero invito vel inscio conjugis, sese, quantum potuit, obligare voluit, ita, ut si actus non valeret ut solemne votum, saltem quatenus posset, valeret, nempe ut votum simplicis continentia, juxta adagium: Si non valet, ut ago, valeat, sicut valere potest, tunc revocatus debitum quidem reddere obligatur, illud tamen petere, & mortuo revocante secundam uxorem ducere nequit. Cum enim maritus uxore invitâ ad duo, nempe ad non petendum debitum, & ad perpetuam mortuâ uxore continentiam sese obligare valeat, ideo jus præsumit, quòd conjux altero ignorante Religionem professus ad illa duo obligare se intenderit. *Cap. quidam. 3. de convers. conjugat.* Hæc tamen præsumptio in foro conscientia cessat, si conjux Religionem profitendo, tantum dependenter à Professionis valore se obligandi habuerit intentionem.

50. Conjugem post matrimonium consummatum absque licentia alterius partis in Religione professum compars

in sequentibus casibus revocare nequit: *1mus.* Si intra bimestre, quo uxori matrimonium consummare liberum erat, actum conjugalem vi vel metu extorsit, ut probabiliter docet *Gloss. in can. fin. dist. 55. verb. invitus.* Ratio est: quia iniquum foret, quòd uxor sine culpa & voluntate sua per mariti violentiam jure suo privaretur, & maritus ex delicto commodum reportaret. *2dus.* Si unus conjugum post matrimonium consummatum adulterium commisit, alter innocens adultero invito Religionem professus revocari nequit; adulterium enim, modò de eo constet, est justa perpetui divortii causa. *Cap. significasti. 4. de divort. 3tius.* Si alter conjugum spirituale commisit adulterium, id est, si in hæresin vel apostasiam lapsus, & autoritate Judicis Ecclesiastici facta propterea separatio, innocens Religionem ingressus revocari non potest. *Cap. fin. de convers. conjugat.*

60. Si maritus consentiente quidem, at tamen nec castitatem promittente, nec religionem ingrediente uxore sit professus, ab Episcopo revocari potest, & revocatus uxori cohabitare debet, debitum tamen petere nequit. Ratio est: quamvis enim uxor dando licentiam marito, juri suo conjugali renuntiaverit, quia tamen hæc renuntiatio haud canonicè facta, id est, juxta præscriptum Canonum, voti obligatio ex parte viri ad hunc suspenditur effectum, ut debitum reddere, non tamen petere possit, & uxore mortuâ ad Religionem, in qua validè, sed illicitè est professus, reverti teneatur.

71mo demum. Si conjux in Sæculo ma-

manens absque voto continentia juris conscia conjugii licentiam dedit profitendi, professum revocare non potest: quia conjux conscia juris alteri conjugii dando licentiam, ad id sese obligasse censetur, quod jus requirit, scilicet vel ad ingrediendum Religionem, vel ad castitatem in Saeculo vovendam, si periculum absit incontinentia.

Quæres nono. Qualiter conjugati extra Religionem castitatem vovere possunt?

R. 1mo. Conjuges tam ante, quam post matrimonium consummatum de mutuo consensu continentiam vovere possunt, & tunc uterque ad observantiam voti est obligatus, ita, ut neuter votum revocare valeat. *Cap. dudum. 20. de convers. conjugat.* Et neuter debitum petere vel reddere sine voti violatione ac gravi peccato potest, cum uterque juri conjugali renuntiaverit.

2do. Unus conjux alteri licentiam vovendi continentiam vel ad tempus, vel in perpetuum dare potest, quæ licentia voto emisso revocari nequit.

3^{tio}. Conjugatus de licentia alterius conjugis continentiam voventis, vel ad Religionem transeuntis ad S. Ordines promoveri potest. *Cap. conjugatus. 5. cap. sanè. 6. de convers. conjugat.* Attamen post susceptionem S. Ordinum matrimonium contractum, quamvis nondum consummatum, non dirimitur. *Extrav. antiqua. de voto.*

4to. Si vir sine licentia uxoris, quæ vel contradixit, vel ignoravit, vel dissimulavit, vel vi dolove circumventa consentit, ad S. Ordines promotus fue-

rit, eundem uxor revocare potest, ac vir revocatus ante matrimonium consummatum illud consummare, debitumque petenti reddere cogitur, petere tamen non potest, quia voto castitatis S. Ordinibus annexo, quantum legi matrimoniali contrariatur, obligatur, ideoque mortuâ uxore aliud matrimonium nec validè nec licitè contrahere potest. Ubi notanda disparitas inter professum & S. Ordinibus præter voluntatem alterius partis initiatum conjugem, quod Professio uxore non consentiente facta sit irrita, ideoque subsequens matrimonium non dirimat, Ordo verò S. sit validè susceptus, cui cum sit annexum solemne castitatis votum, illud subsequens dirimat matrimonium.

5to. Si vir de licentia uxoris S. Ordines suscipiat, ipsa virum revocare nequit, sed ad perpetuam continentiam est obligata; ex hoc enim, quod viro S. Ordines suscipiendi dederit licentiam, continentiam vovisse censetur. Quinimò viro mortuo aliud matrimonium inire non potest, cujus ratio est: quia ex constitutione Ecclesiæ ob reverentiam Ordinis S. à viro de licentia uxoris suscepti ipsa quoque ad aliud subsequens matrimonium ineundum reddita est inhabilis. Videatur *Fagn. in cap. conjugatus. de convers. conjugat.*

6to. Ut conjugatus de licentia uxoris ordinetur Episcopus, uxor prius Religionem ingredi. in eaque profiteri debet. *Cap. sanè. 6. de convers. conjugat.*

Quæres decimo. Quænam ad Religiosæ Professionis valorem requiruntur?

R. 1mo. Professio cum consensu illius,

cujus est Religioni incorporare, fieri debet. *cap. porrectum. 13. iunct. gloss. cap. ad Apostolicam. 16. de Regular.* Ratio est: quia ut traditio Religiosi respectu Religionis obligationem pariat, à Religione acceptari debet, hanc autem acceptationem de jure communi præstat Prælatum & Capitulum. *Arg. cap. ea noscitur. 6. de his, que fiunt à Prælat. &c.* Ita, ut nec totum Capitulum repugnante Prælatum, nec Prælatum repugnante majore Capituli parte aliquem ad Professionem admittere valeat, ut ex communi CC. doctrina in *cap. Ecclesia. 57. de elect.* colligere licet. Sede vacante, si admissio ad Professionem ad Prælatum & Conventum simul pertinet, Conventus Novitium ad Professionem suscipere potest. *Cap. fin. de Regular. in 6.* Si verò ad solum Prælatum, vel ad eum cum consilio Conventus admissio ad Professionem pertinet, Conventus Novitium mortuo Prælatum ad vota suscipere nequit. *cit. cap. fin. cap. unic. ne Sede vacante. &c. in 6.* Porro Prælatum Professionem per se vel per Procuratorem suscipere potest. *Cap. ad Apostolicam. 16. de Regular.* Etiam Laicum, *Arg. cap. 1. de procurat. in 6.*

2do. Professio in Religione determinata fieri debet. Colligitur ex *cap. unic. de voto in 6.* Ubi ad solemnem Professionem requiritur, ut in aliqua fiat Religione, per Sedem Apostolicam approbata. Ratio est: quia per Professionem Religiosus Religioni tanquam membrum suo corpori incorporatur, membrum autem in particulari corpori in communi uniri nequit, sicut nec potest quisquam esse civis civitatis in communi.

3tio. Professio libera & spontanea sit, oportet. *Cap. 1. de Regular.* Ideo metus gravis ab extrinseco in ordine ad extorquendam Professionem injustè incussus Professionem irritat. *Can. præsens. 4. caus. 20. q. 3. cap. 1. de his que vi. &c.* Ratio est: quia non minùs per Professionem, quàm per matrimonium novus & ex sua natura immutabilis status suscipitur: sicut igitur Canones matrimonium carnale ob metum injustè & directè incussum irritum declarant, ita etiam Professionem Religiosam, quæ matrimonio carnali æquiparatur. Ad metum gravem reducitur metus reverentialis, qui non consistit in sola verecundia & reverentia, ex qua filius vel filia patri contradicere non audeat, sed in quadam obactione, per quam ob minas patris, ob torvum vulvum &c. quem semper, si repugnet, est habiturus, eligit profiteri: professio ex metu reverentiali taliter qualificata facta nulla est. Patet ex *cap. cum virum. 12. de Regular. can. puella. 8. caus. 20. q. 1. can. præsens. 4. caus. 20. q. 3.*

4to. Professio vel absolutè vel sub conditione præterita vel præsentis, vel ad minus de futura contingente emittenda est, dummodo Religionis substantiæ contraria non sit, idem enim de carnali statuitur matrimonio. *Cap. fin. de condit. apposit.* A matrimonio autem carnali ad matrimonium spirituale, Religiosam videlicet Professionem bona est argumentatio.

Quæres undecimo. Quinam validæ Professionis effectus?

ꝛ. Sequentes: *imus.* Profitentis in dominium & potestatem Religionis incorporationis

corporatio & translatio, ut gubernationi, regulis, constitutionibus & mandatis Prælatorum subjiatur, & vicissim Religio profitentem retinere, alere, gubernare, & ut parens filium, dominus servum, & Respub. suum civem tractare teneatur.

2us. Exemptio filii familias à patria potestate, cum in dominium & potestatem transeat Religionis, ideòque patria potestas saltem quoad ea, quæ Professo damnosa & Religioni sunt præjudiciosa, extinguitur & cessat, ne contra Reg. 61. de Reg. jur. in 6. quod in gratiam conceditur, in ejus dispendium retorqueatur.

3^{ius}. Irregularitatis ex defectu natalium ortæ sublatio, eò quòd profitens extra monasterium à parentibus, qui tunc matrimonium vel non contraxerant, vel contrahere non poterant, sit procreatus, ita, ut ad S. Ordines & beneficia Ecclesiastica (exceptis dignitatibus, Prælaturis & beneficiis curatis) promoveri valeat; aliæ irregularitates in Sæculo contractæ, quamvis per Professionem ipso facto non tollantur, in iis tamen per Prælatos dispensari potest.

4us. Purgatio maculæ ortæ vel ex testimonio falso, ob quod quis ad testificandum inhabilis factus, vel ex ingratitude, ob quam de jure filius à parentibus exhæredari & legitimâ privari possit, hæc per Professionem Religiosam purgatur & abstergitur. *Can. fin. caus. 19. q. 3. junct. gloss. verb. ingratitude.*

5us. Impedimentum dirimens matrimonium contrahendum & dissolvens contractum non consummatum. *Cap. vs-*

rum. 2. cap. ex publico. 7. cap. ex parte. 14. de convers. conjugat.

6us. Irritatio & commutatio omnium votorum ante Professionem factorum. *Cap. scriptura. 4. de voto.* In quo hæc traditur regula: *Reus fracti voti aliquatenus non habetur, qui temporale obsequium in perpetuam noscitur Religionis observantiam commutare.* Ideo imprimis post Professionem non obligant juramenta, quibus soli Deo aliquid promissum fuit, vel vota juramento firmata; juramentum enim actus, cui adjicitur, sequitur conditionem. *Cap. quemadmodum. 25. de jurejur. Dixi: Soli DEO.* Quia si intuitu DEI certæ Ecclesiæ, monasterio vel hospitali aliquid juratò promissum, & ab Ecclesiâ vel monasterio promissio jurata fuit acceptata, sicut tunc promissum in aliud opus pium cum præjudicio tertii, cui promissio facta, commutari nequit, ita nec per professionem Religiosam ab onere promissi deobligatur, cum Ecclesiæ vel monasterio jus acquisitum, cui per Professionem non derogatur. Deinde cessant quælibet vota, etiam realia & perpetua, quamvis eorum executio cum assumptione Status Religiosi composibilis sit, imò etiam votum ingrediendi strictiorem Ordinem per Professionem in laxiori irritatur. Est decisum in *cap. qui post votum. 5. de voto in 6.* Sicut enim sponsalia contracta cum una per matrimonium de præsentem eum altera contractum dirimuntur. *Per cap. si inter. 31. de sponsal. cap. 1. de spons. duor.* Et secunda venditio cum traditione prævalet primæ sine traditione factæ, ita Professio in Ordine laxiore facta voto simplici Ordinem

nem strictiorem ingrediendi prævalere dignoscitur.

7imus. Omnium peccatorum ante commissorum quoad pœnam remissio. Est communis Theologorum doctrina ex *S. Thom. 2. 2. q. 189. a. 3. ad 3.* Ubi ita: Rationabiliter dici potest, quòd etiam per ingressum Religionis aliquis consequatur remissionem omnium peccatorum; si enim aliquibus eleëmofynis factis homo potest statim satisfacere de peccatis suis secundùm illud *Daniel. 4.* Peccata tua eleëmofynis redime, multò magis in satisfactione pro omnibus peccatis sufficit, quòd quis totaliter se Divinis obsequiis mancipet per Religionis ingressum, qui excedit omne genus satisfactionis, etiam publicæ pœnitentiæ, ut habetur *can. admonere 8. caus. 33. q. 2.* Ubi *Gloss. verb. monasterium.* colligit, quòd quantamcunque pœnitentiam subire peccator obligetur, si Religionem intret, ad pœnitentiam non teneatur.

8vus. Indissolubilis tam ex parte profitentis, quàm ex parte Religionis obligatio, ita, ut neque professus Religionem propriâ autoritate deserere, neque Religio professum valeat dimittere.

Quæres duodecimo. Quid si nulla fuerit Professio?

2. In casu nullitatis Professionis observanda sunt sequentia:

1mo. Si Professio nulla sit vel ob incapacitatem personæ, vel quia non est libere emissâ, vel quia non est à legitimam potestatem habente acceptata & admittâ, hoc probato coram Prælato & Ordinario loci, in quo monasterium situatum, professus ad Sæculum redire, & à Reli-

gione dimitti potest, si Professio ante tacitè vel expressè ratificata non fuerit.

2do. Post quinquennium à Professione elapsum nulliter professus vel ob metum gravem in Professione intervenientem, vel ob insufficientem ætatem, vel defectum integritatis Novitiatus &c. non amplius auditur. Ex decreto *Trident. Sess. 25. de Regular. cap. 19.* Ratio est: quia tanto tempore sciens Professionem esse nullam, & tamen non reclamans, eam ratificasse præsumptione juris & de jure præsumitur, nec adversus eam directâ probatio in contrarium admittitur; sicut enim post elapsum unius anni spatium ex continuata matrimoniali cohabitatione purgatur metus, & ex capite metus invalidum ratificatur matrimonium. *Cap. ad id 21. de sponsal.* Et inter sponsos de futuro intercedens copula affectu maritali habita præsumitur, & sponsalia in matrimonium olim transire faciebat. *Cap. is, qui fidem. 30. de sponsal.* Ita etiam Professio ex metu vel alio defectu nulla post elapsum quinquennium à jure ratificata censetur. Si tamen revera professionem taliter professus intra ea non ratificasset, & elapso quinquennio Religionem desereret, ac matrimonium contraheret, illud in foro interno validum foret, cum à professo, id est, tali, qui nec unquam validè professus, nec Professionem invalidam ratificasset, initum fuisset.

3tio. Si Professio ob impedimentum perpetuum invalida fuit, ut quia mulier est professa in monasterio virorum, vel non est perpetuum, attamen ultra quinquennium durat, ut quia professus alteram conjugem mortuam esse putabat,

con-

contra Professionem etiam post quinquennium auditur, quia *Concil. Trident.* de eis loquitur, qui vel ob vim & metum vel defectum ætatis aut simile impedimentum temporale invalidè professi, & decretum Concilii est in favorem Religionis, cui utique grave foret & damnosum, si huiusmodi perpetuo impedimento laborantes denegatâ audientiam retinere obligaretur.

4to. Temporaneo laborans impedimento, quamvis post Professionem ob impedimentum nulliter factam, illius invaliditatem toto quinquennii tempore ignoraverit, vel si sciverit, contra Professionem tamen coram legitimo Superiore reclamare impeditus fuerit, talis ob lapsû quinquennii ordinario caret reclamationis remedio, cui non obstat Regula generalis, quam tradit *cap. quia diversitatem, s. de concess. præbend.* Legitimè impeditis non currit tempus. Hæc etenim Regula solum habet locum, quando certum tempus in odium negligentis à jure est definitum; in præsentem autem tempus quinquennii non in odium contra Professionem non reclamantis, sed in favorem Religionis est decretum, ne ab iis, qui post Professionem ad Sæculum redire cogitant, sub invalidæ Professionis prætextu Religio turbetur. Ita sententia magis recepta. Dixi: *Ordinario medio*: quia juxta modernam praxin elapso quinquennio invalidè Professo remedio extraordinario, scilicet beneficio restitutionis in integrum succurri potest: hanc dat Romæ negotiis Regularium præposita Congregatio, quæ auditis rationibus, quare invalida sit emissâ Professio,

R.D. Schnorrenberg Instit. 7. Cap.

& quare sic invalidè professus intra quinquennium non reclamaverit, eundem in integrum restituit,

5to. Si Professio ex defectu consensûs legitimi ex parte profitentis invalida fuit, & ille illegitimitatem agnoscens impedimento sublato Professionem renovavit, Professio ratificatur, quamvis Religio consensum expressum vel acceptationem, utpote impedimenti ignata, non renovaverit. Colligitur ex *cap. significatum, 1. 1. de Regular. & cap. 1. eod. in 6.* ubi ante legitimam ætatem professus suam Professionem annuâ delatione habitûs Professorum proprii, & exercitio actuum professis competentium ratam habuisse præsumitur, quanquam expressâ ratificatio ex parte Religionis vel scientia nullitatis non adfuerit. Adhuc clariùs patet ex *Trident.* quòd Professionem ab eo, qui intra quinquennium non reclamavit, ratificatam præsumit, & si nulla fuerit ex parte Religionis, quæ impedimentum v. g. ignoravit, sit consensûs ratificatio. Ratio est: sicut enim matrimonium carnale ob defectum consensûs in uno contrahentium invalidum, ratificatur renovato consensu illius, qui antea in consentiendo defecit, consensu ex parte alterius semel legitimèposito & non revocato adhuc moraliter perseverante, ita si matrimonium spirituale Professionis ex defectu legitimi consensûs in proficiente nullum sit, sufficit, quòd ille renovetur, quamvis Religio nullitatem Professionis, vel ejusdem renovationem omninò ignoret.

Quæres *ultimo*. Qualiter Religioso professoliticus ab una Religione ad aliam transitus?

F f

84.

2. Quamvis sit Apostoli monitum 1. *Corint.* 7. ut unusquisque, in qua vocatione vocatus est, permaneat, & Religiosus eo ipso, quo alicui monasterio per Professionem incorporatus, ad aliud admitti non debeat, & admissus restitui, sicut servus ab uno domino ad alium transiens repetendus & restituendus est. *Cap. Johannes. 5. & cap. non est. 7. de Regular.* Nihilominus ex majoris perfectionis zelo, & majorem sanctitatem assequendi studio Religiosos ad alium Ordinem transire sacri Canones non prohibent. Patet ex *can. 1. can. Monachum. 3. caus. 20. q. 4. cap. sanè. 10. cap. licet. 18. de Regular.* dummodò sequentes observentur conditiones:

1ma. Transitus ad Religionem strictiorem & perfectiorem fieri debet. *cit. cap. licet.* An autem Religio ad quam transitur, strictior sit, non tam à primæva institutione, quam ex constitutionibus modernaq; earum observantia desumendum est, transitus namque ad perfectiorem vitam conceditur, perfectio autem vitæ in perfecta votorum substantialium observantia consistit, quæ quandoque in Religione secundum Regulam quidem stricta, sed cum tempore & secundum observantiam relaxata non tam strictè observatur. Jure communi transeuntis à strictiore Ordine ad laxiorem nulla est Professio. *cit. cap. sanè.* Quandoque tamen dispensatur & conceditur, ut ob infirmitatem, debilitatem, parentum necessitatem, quibus in strictiori Ordine subveniri non potest, aliave justa causa à strictiori ad laxiorem quis Ordinem transeat, quam licentiam Papa dare po-

test, & juxta Sanchez Generales Ordinum exemptorum, & Prælati etiam non exempti accedente consensu Episcopi Diocæsani. Ex his colligitur 1mo. Licet ab initio Canonici Regulares ad Ordinem Monachalem transire non poterant. *Can. mandamus. 2. caus. 19. q. 3. cap. intelleximus. 12. de atat. & qualit.* Cùm enim Monachi illo tempore soli DEO vacarent, nec sacris Ordinibus initiati ad tractanda sacra Mystéria applicarentur, Canonici Regulares ad Monachos transeuntibus velut ex Clericis fiebant Laici; postquam verò Monachi ad Clericatum admissi cùm adhuc strictiori Regulari Observantiæ inhæreant, licitum est Canonicis Regularibus transire ad Monachos, ast non econtra Monachis ad Canonicos Regulares transire permittitur. *cit. cap. sanè.*

Deinde Religiosis Ordinum Mendicantium ad non Mendicantes, excepto Carthusianorum Ordine, transmigrare non licet. *Extrav. 1. de Regular. int. com.* Quòd præ omnibus aliis strictiorem Observantiam propter hæc quatuor: ob perpetuam à carnibus abstinentiam, jure silentium, continuum veluti chorum, & perpetuam clausuram, in Ecclesia Carthusiani habere censeantur. Quòd si quis ex Ordine Mendicantium etiam auctoritate Apostolicâ ad non Mendicantes transiret, is ex *cit. Extrav. 1. ad Prioratus, administrationes, officia quæcunque curam animarum per se vel per alium exercendam incapax esset, nec vocem in Capitulo haberet.*

2da conditio est sincera & recta intentio, ut scilicet transitus non fiat ex animi in-

inconstantia, inordinata ira, vindicta, odii, rancoris, &c. passione, sed ex puro zelo ac adipiscendae majoris perfectionis studio. *cit. cap. licet.* Cum de tali intentione Praelatus non statim certificari possit, petitam transeundi licentiam potest, & non raro differre debet.

3ta. Ut transitus fiat sine gravi detrimto vel notabili infamia Religionis, à qua transitur: quia commune Religionis bonum privatae particularis Religiosi ad alium Ordinem transire volentis utilitati est preferendum.

4ta. Ut transiturus à Praelato locali vel alio Superiore, si ita in aliquo Ordine specialiter sit ordinatum, propositis transeundi causis petat licentiam, quam cum humilitate petitam Praelatus sine difficultate concedere debet. Si Praelatus petitam à Religioso licentiam indifferetè, hoc est, ex nulla vel apertè injusta causa deneget, illo non obstante Religiosus ad Ordinem strictiorem transire potest, juxta *cit. cap. licet.* ibi: *Libere potest sanctioris vitae propositum adimplere, non obstante protervâ indiscreti contradictione Praelati.* Si causa negatae licentiae non apertè injusta, adeundus est Superior, non illius monasterii vel Ordinis, ad quod vel ad quem transire intendit, ut partialitatis evitetur periculum, sed

ille, cujus inter monasterium vel Ordinem, ad quem & à quo fit transitus, est dirimere controversias.

5ta. Ut dimissoriae à Praelato petantur litterae, sine quibus Religiosus transiens à Praelato alterius monasterii suscipi non potest. *Can. statuumus. 3. caus. 19. q. 3.* nisi transiens licentiam transeundi & ejusmodi dimissorias litteras sibi indubitè negatas fuisse in continenti probare paratus sit, vel si hoc sufficienter probare nequeat, Superior deserti monasterii interrogatus de negatae causa licentiae apertè alleget injustam. Si transitus absque petita licentia factus, & Professio in Ordine strictiore subsecuta fuisset, illa valida foret, quia quamvis culpabili transierit modo, nihilominus votum in Professione in melius commutatum fuit, quod neque jure naturae. *Arg. cap. pervenit. 3. de jurejur.* neque de jure Ecclesiastico irritum esse noscitur.

6ta. Si totum monasterium & quoad personas & quoad locum ad alium Ordinem transiret, summi Pontificis necessaria foret licentia. Colligitur ex *Cap. unic. de Religios. domib. §. fin. in 6.* ibi: *Nullus Ordo ad alium, vel Conventus ad Conventum se ac loca sua totaliter transferat, Sedis ejusdem Apostolica, super hoc permissione specialiter non obtenta.*

S. Quintus.

DE

Obligationibus Religiosorum.

Quaeres primo. Qualiter Religiosi ad Regulam obligantur?

Re. 1mo. Religiosi secundum Regulam, quam professi sunt, vivere tenentur.

F f 2

Con-